

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 31 stycznia 2012 r. w sprawie T-527/09 Chafiq Ayadi przeciwko Komisji zostaje uchylone w zakresie, w jakim postanowiono w nim o umorzeniu postępowania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu przez Chafiq Ayadięgo
- 2) Sprawa zostaje przekazana do Sądu Unii Europejskiej w celu ponownego rozpoznania skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez Chafiq Ayadięgo.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Braga — Portugalia) — Impacto Azul, Lda przeciwko BPSA 9 — Promoção e Desenvolvimento de Investimentos Imobiliários, SA, Bouygues Imobiliária, SGPS, Lda, Bouygues Immobilier SA, Aniceto Fernandes Viegas, Óscar Cabanez Rodriguez

(Sprawa C-186/12) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Ograniczenia — Odpowiedzialność solidarna spółek dominujących wobec wierzycieli ich spółek zależnych — Wyłączenie spółek dominujących mających siedzibę w innym państwie członkowskim — Ograniczenie — Brak)

(2013/C 225/53)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial de Braga

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Impacto Azul, Lda

Strony pozwane: BPSA 9 — Promoção e Desenvolvimento de Investimentos Imobiliários, SA, Bouygues Imobiliária, SGPS, Lda, Bouygues Immobilier SA, Aniceto Fernandes Viegas, Óscar Cabanez Rodriguez

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Judicial de Braga — Wykładnia art. 49 TFUE — Ograniczenia swobody przedsiębiorczości — Przepisy krajowe wyłączające odpowiedzialność solidarną spółek dominujących wobec wierzycieli ich spółek zależnych w odniesieniu do spółek dominujących mających siedzibę w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on przepisom krajowym tego rodzaju, jak te sporne w postępowaniu głównym, które wyłączają zastosowanie zasady odpowiedzialności solidarnej spółek dominujących wobec wierzycieli ich spółek zależnych do spółek dominujących mających siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria — Węgry) — Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-191/12) (¹)

(Brak zwrotu całego nienależnie zapłaconego podatku od wartości dodanej — Prawo krajowe wyłączające zwrot podatku VAT z powodu jego przeliczenia na osobę trzecią — Kompensata w formie pomocy pokrywającej część niepodlegającego odliczeniu podatku VAT — Bezpodstawne wzbogacenie)

(2013/C 225/54)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: — Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kúria Budapest — Wykładnia prawa Unii dotyczącego wspólnego systemu podatku od wartości dodanej — Odliczenie naliczonego podatku VAT — Subwencje z funduszy publicznych na nabycie towarów finansujące również podatek VAT niepodlegający odliczeniu przy nabyciu — Prawo krajowe wyłączające możliwość zwrotu podatku z powodu jego przeliczenia na osoby trzecie

Sentencja

Zasada zwrotu podatków pobranych w państwie członkowskim z naruszeniem zasad prawa Unii powinna być interpretowana w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie odmawiało zwrotu części podatku od wartości dodanej, którego odliczenia zakazywał przepis krajowy sprzeczny z prawem Unii Europejskiej, na tej podstawie, że owa część podatku była subwencjonowana

przez pomoc przyznaną podatnikowi i finansowaną zarówno przez Unię, jak i przez rzeszone państwo, pod warunkiem że ciężar ekonomiczny związany z odmową odliczenia podatku od wartości dodanej został w całości zneutralizowany, czego weryfikacja należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-193/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego — Wyznaczenie stref zagrożenia — Nadmierna zawartość azotanów — Eutrofizacja — Obowiązek przeprowadzania co cztery lata przeglądu)

(2013/C 225/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux i B. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i S. Menez, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3 ust. 1 i 4 oraz załącznika I do dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375, s. 1) — Niekompletne wskazanie stref zagrożenia — Nadmierna zawartość azotanów — Eutrofizacja — Odbywający się co cztery lata nieprawidłowy przegląd

Sentencja

- 1) Nie wyznaczając szeregu stref charakteryzujących się obecnością zbiorników wód powierzchniowych i gruntowych dotkniętych nadmierną zawartością azotanów lub zjawiskiem eutrofizacji lub zagrożeniem ich wystąpienia jako stref zagrożenia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego oraz załącznika I do tej dyrektywy.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr przeciwko Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Sprawa C-219/12) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 4 ust. 1 i 2 — Pojęcie „działalności gospodarczej” — Odliczenie podatku naliczonego — Eksploatacja modułu fotowoltaicznego zainstalowanego na dachu domu mieszkalnego — Dostawa do sieci — Wynagrodzenie — Produkcja energii elektrycznej niższa od jej zużycia)

(2013/C 225/56)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

przy udziale: Thomasa Fuchsa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Pojęcie „działalności gospodarczej” — Moduł fotowoltaiczny wytwarzający energię elektryczną bez własnego systemu magazynowania energii elektrycznej zainstalowany w pobliżu mieszkania prywatnego — Sprzedaż wytworzonej energii elektrycznej spółce, która następnie dostarcza do wspomnianego mieszkania potrzebną energię — Wytwarzanie w perspektywie długoterminowej mniejszej ilości energii niż energia zużyta

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że eksploatacja zainstalowanego na służącym prywatnym celom domu mieszkalnym lub obok niego modułu fotowoltaicznego, skonstruowanego w ten sposób, że po pierwsze ilość wytworzonej energii elektrycznej jest zawsze niższa od ilości energii elektrycznej ogółem zużytej przez użytkownika modułu do celów prywatnych, a po drugie energia ta jest dostarczana do sieci za wynagrodzeniem o charakterze stałym, stanowi „działalność gospodarczą” w rozumieniu tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.